

Núm. de Protocol: 1000024/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000011/2018

SENTÈNCIA 53-2018

PARTS:

Apel·lant: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. C.P.S.

Advocada: Sra. M.B.V.

Apel·lat: A SA

Representant: Sr. A.C.R.

Advocada: Sra. M.R.B.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-dos de juny de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000024/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació processal de la societat A SA va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la Comissió Tècnica Tributària de data 15 de febrer de 2016 que inadmet a tràmit el recurs contra un requeriment que s'efectua en el març d'un procediment d'inspecció a l'obligat tributari Sr. E.N.G.

2.- En la sentència del 13 de desembre de 2017 el Tribunal de Batlles va estimar la demanda promoguda per la societat A SA.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 28 de febrer de 2018, el GOVERN estima en substància:

- el requeriment no és un acte administratiu sinó un acte preparatori (article 38 del Reglament d'aplicació dels tributs de l'11 de febrer de 2015);

- el recurs pertinent es podrà interposar contra l'acte administratiu que se'n derivi;

- el procediment d'inspecció s'inicia el 2 de desembre de 2015 i li són d'aplicació les disposicions de la Llei 21/2014 per tots els aspectes que regulen els procediments d'inspecció, així com les competències de control.

El GOVERN ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 16 d'abril de 2018.

4.- En la seva contesta de data 21 de març de 2018, la societat A SA estima en substància:

- la societat, en base a l'establert a l'article 124.2 del Codi de l'Administració, ha de poder recórrer el requeriment que se li practica si entén que aquest no és ajustat a dret;

- la Direcció d'Inspecció no pot, en base a l'article 68 de la vigent Llei de bases de l'ordenament tributari (LBOT), practicar requeriments a tercers per obtenir informació tributària d'abans de l'entrada en vigor de la Llei.

La societat ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 13 d'abril de 2018.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Per carta de data 9 de desembre de 2015, el Director adjunt d'Inspecció Tributària escriu: *"Davant la impossibilitat d'obtenir aquesta informació per altres mitjans, us requerim per què en un termini de tretze dies hàbils, a comptar de la data d'aquest requeriment, presenteu a la direcció adjunta d'inspecció tributaria (...) el detall des moviments de tots els*

comptes bancaris, de dipòsit o inversió, en nom del obligat tributari objecte d'inspecció (...)" (foli 14).

En data 30 de desembre de 2015, la societat A SA va presentar un recurs davant la Comissió Tècnica Tributària contra el requeriment, *"declarant-lo nul de ple dret o, subsidiàriament anul·lant-lo"* (foli 19).

Per resolució de data 15 de febrer de 2016, la Comissió Tècnica Tributària va acordar: *"No admetre a tràmit el recurs núm. 8.443.615 interposat pel Sr. A.C.R. en representació de l'entitat bancària A S.A."* (foli 27).

Tercer.- Sobre la retroactivitat

La Disposició final cinquena. Entrada en vigor de la Llei 21/2014, disposa: *« La present Llei entrarà en vigor l'1 de gener del 2015. »*

El procediment inspector s'inicia el 2 de desembre de 2015 i li són d'aplicació les disposicions de la Llei per tots els aspectes que regulen els procediments inspectors.

Per conseqüent, l'Administració podia presentar un requeriment per obtenir una informació respecte l'any 2012: és el principi d'aplicació immediata de la llei i no s'analitza com una aplicació retroactiva de la mateixa, contràriament al què es diu en la sentència de primera instància (fonament de dret Quart).

Quart.- S'ha de precisar el quadre jurídic d'aquest litigi.

El requeriment de l'Administració es fonamenta en l'article 68 de la LBOT:

« 1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com les entitats de caràcter civil nacionals o estrangeres, estan obligades a proporcionar a l'Administració tributària les dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries i de tercers quan existeixi un requeriment previ individualitzat dins l'àmbit d'un procediment d'inspecció, de recaptació en període executiu o d'embargament que justifiqui degudament la transcendència de la informació requerida i que s'han utilitzat tots els mitjans disponibles per obtenir la informació sol·licitada. »

La societat A SA ha presentat el seu recurs davant de la Comissió Tècnica Tributària, en aplicació de l'article 141 de la LBOT:

« Del recurs en via administrativa

1. Els actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions són susceptibles de recurs en via administrativa, d'acord amb la present Llei i els seus reglaments, i el Codi de l'Administració. »

La societat estima que *"entenem que s'emmarca dins els actes d'aplicació dels tributs"* (foli 15).

Als termes de l'article 140 de la LBOT:

« La Comissió Tècnica Tributària té les competències següents:

- a) *Resoldre tots els recursos administratius que s'interposin contra els actes dictats per l'Administració tributària en relació amb l'aplicació dels tributs i la imposició de sancions tributàries (...)* »

S'ha d'analitzar la naturalesa jurídica de la carta de requeriment.

La societat A SA no és, en aquest procediment, "l'obligat tributari", per conseqüent no resulta d'aplicació, en aquest cas, l'article 38 del Reglament d'aplicació dels tributs d'11 de febrer de 2015, el qual disposa:

« 1. L'Administració tributària, quan ho consideri oportú, pot requerir informació, documentació o dades addicionals a l'obligat tributari per resoldre els procediments d'aplicació dels tributs. »

En aquest cas, la cronologia del procediment seria la següent:

Si la societat requerida no transmet a l'Administració les dades objecte del requeriment, la darrera podrà exercir la seva potestat sancionadora prevista en l'article 118 de la LBOT:

« Potestat sancionadora de l'Administració

1. *La potestat sancionadora en matèria tributària s'exerceix d'acord amb principis reguladors d'aquest àmbit en matèria administrativa.* »

I l'article 127 de la mateixa llei precisa:

« Infraccions simples

1. *Són infraccions simples l'incompliment d'obligacions o de deures tributaris exigits a qualsevol persona, **tant si és obligat tributari com si no ho és**, per la gestió dels tributs i quan no constitueixin defraudació.*

2. *Es consideren infraccions simples, entre les altres que pugui establir la legislació aplicable, les següents (...)* »

- b) *L'incompliment de requeriments d'informació o de documentació que faci l'Administració.*

- c) *L'incompliment del deure de subministrar a l'Administració tributària dades, informes o antecedents amb transcendència tributària.* » (la negreta és nostra).

En conseqüència, la carta de requeriment no és un acte administratiu definitiu en el sentit de l'article 124.2 del Codi de l'Administració. El recurs presentat per la societat A SA és prematur; la societat podrà recórrer, eventualment, contra una resolució sancionadora de l'Administració.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'ambdues instàncies.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del GOVERN.

Segon.- Revocar la sentència recorreguda i declarar que la resolució de la Comissió Tècnica Tributària núm. 189103/2016, de data 15 de febrer de 2016, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa, tot declarant que el recurs administratiu presentat per la societat A SA contra el requeriment efectuat per la Direcció Adjunta d'Inspecció Tributària és prematur.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.